

บรรณานุกรม

กระทรวงสาธารณสุข. (2545). ความรู้เกี่ยวกับการให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กรมราชทัณฑ์. สถิติจำนวนผู้ต้องขึ้นในระหว่างปี พ.ศ. 2546-2548. กรุงเทพฯ: กรมราชทัณฑ์.
_____. (2544). วารสารราชทัณฑ์ ปีที่ 49 ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2544. กรุงเทพฯ: กรมราชทัณฑ์.

_____. (2547). วารสารราชทัณฑ์ ปีที่ 54 พ.ศ. 2547. กรุงเทพฯ: กรมราชทัณฑ์.

กมลพรรณ หอมนาน. (2539). ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง

การรับรู้สมรรถนะในตนเองกับพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้สูงอายุ. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิตศาสตร์, สาขาวิชาการพยาบาลผู้สูงอายุ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยหิดล.

กาญจนा ไชยพันธ์. (2541). การให้คำปรึกษานแบบกลุ่ม. ขอนแก่น: ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

คณะกรรมการวางแผนพัฒนาความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สินและสวัสดิการสังคม. (2524).

การศึกษาเรื่องสานหนูและปริมาณการกระทำผิดชา. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.

คอมเพชร ฉัตรศุภกุล. (2530). ตัวบทคุณลักษณะการให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

จรินพร อินทวิศลากุล. (2533). การใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดของผู้รับการศึกษาร่วมในศูนย์สังเคราะห์และชีพสตรีภาคกลาง กรมประชาสงเคราะห์.

วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

จาเรวตี บุณยารමย์. (2541). การเปรียบเทียบผลของกิจกรรมกลุ่มและการให้คำปรึกษานเป็นกลุ่มแบบบีดบุคคลเป็นศูนย์กลางที่มีต่อความภาคภูมิใจในตนเองของผู้รับการสังเคราะห์ในสถานศูนย์ครองและพัฒนาอาชีพม้านเกร็งตระการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วิโรฒ ประสานมิตร.

จาเรวราณ ศรีเมืองวัฒนา. (2536). สาเหตุการกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกายของผู้ต้องขังหญิงในท้อมทสถานหญิง กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาและงานยุทธิธรรม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.

จิรากรณ์ อารยะรังสฤษฎ์. (2539). จิตวิทยาการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม. เรียงใหม่: ภาควิชิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ชนิดา อิงคสุวรรณ. (2543). การเบรี่ยนเทียนระหว่างผลการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล และ อารณ์กับการเสนอตัวแบบที่มีต่อการลดภาวะซึมเศร้าด้านสัมพันธภาพในครอบครัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาวิชาสตรมบำบัดที่, สาขาวิจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ขยายพร ลีประเสริฐ. (2535). ผลการปรึกษาแก่กลุ่มที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร์บัณฑิต, สาขาวิชาภาษาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชาตรี ศรีนวนดี. (2502). การลงโทษจำคุก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาวิชาสตรมบำบัด, สาขาวิชาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เชawanawon อมรส่งเจริญ. (2537). ผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อความภาคภูมิใจในตนเองของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง จังหวัดพัทลุง. วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย ศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

ชูชัย สมิทธิไกร. (2527). การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม. เรียงใหม่: ภาควิจิตวิทยา คณะมนุษย์ ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เด่นดวง วรاءทวย. (2529). ผลการให้คำปรึกษายืนก่อนเมื่อนักศึกษาพิจารณาเหตุผล – อารณ์ เพื่อปรับเปลี่ยนโน้ตภาพเกี่ยวกับตนเอง. ปริญนานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

ธนควรรณ เหลืองเจริญกุล. (2545). ผลของกลุ่มช่วยเหลือตนเองต่อความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และความสามารถในการคุ้มครองของหญิงตั้งครรภ์ที่ติดเชื้อเอชไอวี. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทสาขาวิชาสตรมบำบัดที่, สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาพยาบาลครอบครัว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ทวีสิน ท่อนเกะ. (2541). เบรี่ยนเทียนผลการบำบัดแบบพิจารณาเหตุผลและอารณ์กับเทคนิค แม่แบบ ที่มีต่อปัญหาความขัดแย้งในครอบครัวเกี่ยวกับการควบเพื่อนของนักเรียนในชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิจิตวิทยา การแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ทัศไนย วงศ์สุวรรณ. (2542). ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม ต่อความโกรธของนักเรียนวัยรุ่น. *วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์บัณฑิต*, สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา, คณะจิตวิทยา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิพรัตน์ เหงศะระกุล. (2540). ผลการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีการใช้เหตุผลและอารมณ์เพื่อผล พฤติกรรมก้าวแรกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนสาระแก้ว จังหวัดสาระแก้ว. *วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต*, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ทิพวรรณ กิตติพร. (2535). การให้คำปรึกษากลุ่ม. ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา พิมพ์โดย: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

นริสา จิตราสมนึก. (2540). ผลของการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของเยาวชนกระทำพิคกูหนามัยในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดขอนแก่น. *วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์บัณฑิต*, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

นงเยาว์ ชนาภรณ์. (2537). ผลของการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล – อารมณ์ ที่มีต่อการเป็นโสดเกณฑ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนระดับประถมศึกษาในอำเภอหนึ่ง ของจังหวัดหนึ่งทางภาคเหนือตอนบน. *ปริญญานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต*, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประมาณวิตร.

นวลจันทร์ ทัศนชัยกุล. (2529). การกระทำพิเศษของหญิง. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นิติบรรณการ.

นารี สมวิทย์. (2543). เปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์กับ การให้ข้อเสนอแนะ ต่อแบบแผนความเชื่อค่านิยมของผู้ป่วยชาลัสซีเมีย แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลชลบุรี. *วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์บัณฑิต*, สาขาวิชาจิตวิทยา การการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

นิศารัตน์ มัชัยสัตถีavar. (2546). ผลของการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล และอารมณ์ กับการควบคุมตนเองที่มีต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเสพสารเสพติดของวัยรุ่น. *วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์บัณฑิต*, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

นวลละออ สุภาพล. (2527). ทฤษฎีบุคคลิกภาพ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ประมวลศิลป์.

บุญราษฎร์ เมธนีกรชัย. (2542). การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังหญิง. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต, สาขาวิชิตวิทยาและงานอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
ประวุฒิ ถาวรศิริ. (2531). การวิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังหญิง. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาชุมชนวิทยาและงานอุตสาหกรรม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.

ปีyanuch เสือสินวลด. (2545). ผลการใช้เทคนิคแม่แบบกับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและการณ์เพื่อพัฒนาลักษณะการมุ่งอนาคตของนักเรียนที่มาจากการอบรมครัวแตกแยก โรงเรียนเทคนิคพิชัยการสัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญา วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ปรีประภา สารีบุตร. (2543). ศึกษาการพัฒนาความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาล 3 (มนราษสามัคคี) จังหวัดนครราชสีมา.

วิทยาศาสตร์ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชิตวิทยาการให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

พนิชพันธ์ พงษ์โสภา. (2543). ทฤษฎีและเทคนิคการให้คำปรึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: พัฒนาการศึกษา.

พิมพ์ดี จันทร์โภคล. (2544). ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเชิงความจริงที่มีผลต่อ ความภาคภูมิใจ ในตนเองและความเครียดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวอย่างร้าย. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ไพรัตน์ วงศ์นาม. (ม.ป.ป.). หลักการวิจัยทางการศึกษา. ชลบุรี: ภาควิชาวิจัยและวัดผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

พอนุช พุ่มไสว. (2543). กฎหมายเด็กและเยาวชน. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.

พวงทอง อินใจ. (2544). ผลการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาสัมพัสต์คุณค่าแห่งตนของ นิสิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต, สาขาวิชิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

กั้กวรรณ อุ่มล้อ. (2541). ผลของการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีเหตุผลและการณ์เป็นกลุ่มและ รายบุคคลที่มีต่อทัศนคติต่อสารเคมีเพためินของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนท่ายางวิทยา จังหวัดเพชรบุรี. ปริญญา niพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วิโรฒ ประสานมิตร.

กนนิช ต้วนชะเอม. (2545). ผลของกลุ่มระดีกความหลังที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของผู้สูงอายุ ในสถานสงเคราะห์คนชรา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิจิตวิทยา การให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

ภาวนี ชนบดีธรรมชาติ. (2540). ปัจจัยคัดสรรที่มีอิทธิพลต่อความสำนึกรักในคุณค่าตนของ พยาบาลจิตเวช โรงพยาบาลสมเด็จเจ้าพระยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตร์ มหาบัณฑิต, สาขาวุฒิภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

รุจิรา สายสมร. (2547). ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมที่ มีต่อความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิจิตวิทยา แนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ราตรี พันธุ์วนิดา. (2541). ผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลและการณ์ที่มีต่อการ พัฒนาสุขภาพจิตของนักเรียนวัยรุ่นในเขตชายแดนไทย - กัมพูชา. วิทยานิพนธ์ปริญญา วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย บูรพา.

รม. (2542, 30 กันยายน). หัวใจกตัญญูของคุณวัฒน์ อ้ำประสิทธิ์. ดิจัน, 23(2542), 124 – 139.

วรารณ์ ตระกูลสุขุมดี. (2544). จิตวิทยาการปรับตัว. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

วชรี ทรัพย์มี. (2525). ทฤษฎีและกระบวนการให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

_____ (2533). ทฤษฎีและกระบวนการให้บริการคำปรึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ภูพรมพิมพ์.

_____ (2535). ทฤษฎีและกระบวนการให้บริการคำปรึกษา. กรุงเทพฯ: ภาคจิตวิทยา คณะ ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____ (2546). ทฤษฎีให้บริการคำปรึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เวชยันต์ ลูกอินทร์. (2545). ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของคนกระทำผิดช้าในคดีอุกคักรชี:

กรณีศึกษาผู้ต้องขังเรือนจำกลางสมุทรปราการ. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสดรมมหาบัณฑิต สาขาวิทยาสารสนเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

วชรี ทรัพย์มี. (2533). จิตวิทยาแนะแนวและให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ: จงเจริญ.

วีระชัย กรานคำยี. (2526). การกระทำความผิดช้า. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทยและงานบุคคล, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.

ศศิกานต์ ชนะโสดาร. (2529). ผลของการมีดำเนินการหัวหน้าห้องต่อความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนนักยิมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศศิธร แสงพงศานนท์. (2520). การศึกษาภูมิหลังของนักไทยพูดในห้องสถานลากยาว บางเหนือ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สมเด็ยว เกตุอินทร์. (2541). ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชาวเขาในโรงเรียนบ้านเวียงฝาง อําเภอเวียงฝาง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สมพร สุทธันนิย. (2542). การศึกษานปีนปัจจัยที่มีผลต่อความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กก่อนวัยรุ่น. เพชรบูรี: สถาบันราชภัฏราชบูรณะรินทร์.

สมนพร เค – ไพบูลย์. (2545). ผลของการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลและแบบกลุ่มต่อความเครียดในผู้ติดเชื้ออสโตรไวรัส. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุกัญญา มหาทัณนานันท์. (2544). เปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษานปีนกุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผลและอารมณ์กับการใช้กิจกรรมกลุ่ม ที่มีต่อความภาคภูมิใจในตนเองของเด็กวัยรุ่นในสถานสังเคราะห์เด็กหญิงจังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุกัญญา พิราภรณ์กุล. (2541). ผลการใช้โปรแกรมผีกหักยะการสื่อสารระหว่างบุคคลต่อความสำนึกรักในคุณค่าของตนเองของเยาวชนในสถานสังเคราะห์. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุภาพร ถุนพะวงศ์. (2542). ผลการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล – อารมณ์ ที่มีต่อความวิตก กังวลในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแพ่นวิทยา จังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุรังค์ โค้วตระกุล. (2540). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุกานเพ็ญ คงพลาบุกต์. (2541). ผลของการจัดกิจกรรมบำบัดต่อความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง ความคาดหวังในชีวิตและภาวะซึ่งกันและกันของเด็กถูกทางการ. วิทยานิพนธ์ปริญญา วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สาวิตรี ไพบูลย์. (2533). ปัจจัยที่นำมาสู่การกระทำผิดชำข้อของสตรี. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

โภสกา ชูพิกุลชัย. (2544). การวิจัยการกระทำผิดชำข้อผู้ใดรับการปลดปล่อยจากพระราชทาน อภัยโทษหนี้ปี พ.ศ. 2522 – 2533. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.

โภสกิต สุวรรณเวลา. (2537). ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองกับการ การสนับสนุนทางสังคมกับพฤติกรรมการดูแลตนเองของมารดาวัยรุ่นหลังคลอด. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาพยาบาลแม่และเด็ก, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

อรชุนา พุ่มสวัสดิ์. (2538). การเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กวัยรุ่นที่ได้รับการอบรม เลี้ยงดูในรูปแบบที่แตกต่างกันตามการรับรู้ของตนเอง. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์ มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัปสรศรี อุ่ยมประชา. (2542). การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขา จิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาทิตยา พรชัยเกตุ. (2535). ผลของการบำบัดด้วยหนังสือต่อความรู้สึกการเห็นคุณค่าในตนเองของ เด็กพิการ โรงเรียนครีสจังวาลย์. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขา จิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อารยา คุณพาณิช. (2542). การศึกษานะรីยនเทียบความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่า ในตนเองกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาของเยาวชนผู้กระทำผิดชายและหญิงในสถาน พินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขา ศิลปศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อาภา ภรณรุ่ต. (2517). เรื่องทั้มทวิทยา. วารสารคุลพาหะ, 21, 2.

อาภา จันทร์สกุล. (2533). การให้คำปรึกษาแบบ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและ การแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

_____. (2535). ทฤษฎีและวิธีการให้คำปรึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา และการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เอกสารฯ แก้วเขียว. (2540). ผลการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของเยาวชนในสถานพินิจและศูนย์ครอบครองเด็กและเยาวชน จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

Atwater, E. (1979). *Psychology of adjustment: Personal growth in a changing world*. Englewood Cliffs, NJ: Hall.

Babbladelis, G. (1984). *The study of personality*. New York: Rinehart and Winston.

Bandura, A. (1986). *Social loundation of thought and action*. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall.

Barry, P. D. (1989). *Psychosocial nursing assessment and intervention: Care of the psysically ill person* (2 ed.). Philadelphia: I.B. Lippin Cott.

Becherer, J. J. (1982). *The effects of rational emotive therapy on academic achievement for community college probation students participating in a study skill class*. New York: McGraw – Hall.

Bradshaw, P. (1981). *The management of self – esteem*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice – Hall.

Branden, N. (1985). *The psychology of self-esteem*. New York : Bantam Books.

Burnside, I. M. (1979). *Psychosocial caring throughout the life span*. New York: McGraw – Hall.

Brudage, D. J. (1994). Self-concept in arthritis. In *T.V. Schaik & T.M. Groswpld (Eds.)*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.

Caring, M. G. (1986). *Self-concept arthritis*. New York: Bantam Books.

Corey, G. (1981). *Theory and practice of counseling and psychotherapy*. California: Brooks/Cole.

_____. (1996). *Theory and practice of counseling and psychotherapy* (5 th ed.).Pacific Grove, CA: Brooks/ Cole.

_____. (2000). *Theory and practice of counseling and psychotherapy* (6 th ed.). Pacific Grove, CA: Brooks/ Cole.

Coopersmith, S (1981). *SEI: self – esteem inventory*. Palo Alto, C.A.: Consulting Psychologist.

_____. (1984). *SEI: self – esteem inventory*. Palo Alto, C.A.: Consulting Psychologist.

- Driever, M. J. (1984). *Introduction to nursing: An adaptation model* (2 ed.). New Jersey: Prentice – Hall.
- Dyer, W. W., & Vriend , J. J. (1975). *Counseling techniques that work*. Washington, DC.: A.P.G.A..
- Erikson, E. (1968). *Identity: Youth and crisis*. New York: Norton.
- Ellis, A (1962). *Humanistic psychotherapy: The rational – emotive approach*. New York : McGraw – Hall.
- Ellis, A., & H aper, R. (1961). *A guide to rational living*. Hollywood: Wiltshire.
- Ellis, A., & John, M. W. (1979). *The theoretical and empirical foundations of rational – emotive therapy*. Monterey, CA: Brooks/ Cole.
- Ellis, A., & Whiteley, J. M. (1979). *Theoretical and empirical foundations of rational – emotive therapy*. Pomona, CA: Brooks/Cole.
- Gazda , G. E., Duncan, J. A., J. A., & Measows, M. E. (1967). Group counseling and group procedures reported of a survey. *Counselor Education and Supervision*, 6(2), 305 – 310.
- Googman, G. E., Forward, J. R., & Peterson, (1976). Attotide, self-esteem and learning in formal and schools. *Journal of Education Psychology*, 68, 32-33.
- Hansen, J. C. (1986). *Group counseling theory and process*. Chicago: Rand Mc Nally College.
- Jacobson, A. M. A., Hanser, S. T., Power, S., & Noam, G. (1984). The influences of chronic illness and ego development on self-esteem in deabetic and psychiatric adolescent patient. *Journal of Youth and Adolescent*, 13, 489-507.
- Lawrence, D. (1987). *Enhancing self-esteem in the classroom*. USA: Paul Chanpman.
- Marsh, A.(1984). Stress, burnout and workaholism. In R.R.Kilbury, P.E.Nathan, & R.W.Thoreson (Eds.), Professionals in distress issues syndroms and solution in psychology (pp.53-57). Washington: American Psychological Association.
- Maslow, A. M. (1970). *Motivation and personality* (2 ed.). New York: Harper and Row
- McNeil, E. B. (1975). *The psychology of being human*. San Francisco, CA : Canfield Press.
- Mekibbin, M. L. (1989). Rational – emotive education for underproducing gifted children. *University of Oregon*, 17(3), 1521-1567.

- Miller, C. A. (1997). *Three-year follower-up and clinical of a mineral fullness meditation-based stress reduction invention in the treatment of anxiety disorder*. Central Hospital Psychiatry. New York : McGraw – Hall.
- Mruk, C. J. (1995). *Self-esteem: Research, theory and practice*. New York: Springier.
- Mussen, P. H., Conget, J. I., Kagan, J., & Huston, A. C. (1990). *Child development and personality*. New York: Harper Collins.
- Neal, R. M. (1981). Preparing Health Educator to Teach Mental Health. *The Journal of School Health*, (14), 597 – 660.
- Osborn, R. N. (1996). *Manging organization behavior*. Singapore: John Wiley & Sons.
- Ohlsen, M. M. (1988). *Group counseling*. New York: Holt, Rinchart, and Winstone.
- Patterson, C. H. (1986). *Theories of counseling and psychotherapy* (4th ed.). New York: Harper & Row.
- Patterson, T. (2000). Effects of a group intervention on the self-esteem of sixth and seventh grade girls. [Online]. Available: <http://thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp>.
- Quesnell, T. M. (1966). The enhancement of self-esteem in clermentary school chilfren using a creative art therapy program. *Dissertation Abstracts International*, 35, 35.
- Raffey, N. R., & Mayor, B. K. (1993). *Advanced care management*. New York: Sage.
- Rogers, C. R. (1957). Counseling and psychotherapy. Boston. MA: The Riverside Press.
- Rosenberg, M. (1965). *Society and the adolerscent self – image*. NJ: Pricenton University Press.
- Rosenberg, M. (1979). *Conceiving the self*. New York: Basic Book.
- Sharf, R. (1996). *Theories of psychotherapy and counseling: concept and cases*. New York: Basic Book.
- Sasse, C. R. (1978). *Person to person*. C.A.: Bemott.
- Siegel, N. H. (1963). *Delinquent boys*. Glencoe: Press.
- Simon, R. J. (1975). *Woman and crime*. Massachusetts: D.C. Health.
- Taft, L. B. (1985). Self – esteem in later life: A nursing perspective. *Advance in Nursing Science*, 8(10), 79.
- Taylor, M. C. (1982). *The need for self – esteem*. In H. Yura, & Walse (Ed.), Human Need and the Nursing Process. M.B.Norwalk: Appleton Century - Crafts.

- Walz, G. R., & Bleuer, J. C. (1993). *Student self-esteem*. In *Vital element of school success, volume I*. Michigan: Counseling and Personnel Services.
- Weinhold, B. K., & Judy, H. (1993). *Student self-esteem matrix: A tool for elementary counselors*. In *Elementary school guidance and counseling quoted in Garry, R.* Michigan: Counseling and Personnel Services.
- Wessler, R. A., & Wessler, R. L. (1980). *The principle and practice of rational-emotive therapy*. San Francisco: Jossey – Bass.
- Woolfolk, R. G. (1988). *Clinical urology*. Philadelphia: J.B. Lippincott.
- Woldo, G. P., & Theodore G. C. (1977). Work release and recidivism. *E valuation Quarterly*, 11(1).
- Zolic, K., Stone, C. I., & Lehr, E. (1980, April). Cognitive behavioral intervention in school discipline: A preliminary student. *Journal of Personal and Guidance*, 7(12), 80 – 85.